

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 centów za każde następne „ 5 „

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

AFISZ

TEATRALNY.

Cena prenumeraty miesięcznej 50 cent.
Numer pojedynczy kosztuje 5 cent.

Prenumeratę przyjmują: Administracja
Czasu, przy ulicy Różannej Nr. 413
i Kasa Teatralna.

Kraków 1 listopada.

We czwartek po raz trzeci komedia pana Sardou *Nowa Firma*.

* * *

W sobotę odegrano p. Sardou „Nowa firma“ w tłumaczeniu p. Morozowicza, przy bardzo licznym udziale publiczności. Nie wdając się w rozbiór tej komedyi, o której możnaby bardzo wiele napisać — winniśmy wspomnieć kilka słów o nader eleganckiej wystawie *Nowej firmy*, jak również o grze artystów, która w wielu scenach była znakomitą. Szczególniej gra pani Hoffmanowej była doskonałą i wtórowali jej bardzo dobrze inni artyści, że tylko wymienimy pp. Szymańskiego, Podwyszyńskiego lub Morozowicza.

* * *

We wtorek jako w dzień zaduszny przedstawienia nie będzie.

Wiadomości ze świata.

Jan Strauss, obchodził pięćdziesiąt rocznicę swoich urodzin. Dostarczył on w ostatnich latach bardzo wiele utworów wszystkim teatrom. W r. 1871 przedstawioną była jego operetka „Indigo“, „Karnawał w Rzymie“, „Nietoperze“ i „Cagliostro“. Szczególniej operetka „Nietoperze“ cieszy się świetnym powodzeniem na scenach niemieckich w Nowym Jorku a cóż dopiero mówić o walcach Straussa!

Pierwsze dwa przedstawienia opery Bireta „Carmen“ w nadwornej operze wiedeńskiej przyniosły czystego dochodu 8200 zlr.

W berlińskim nadwornym teatrze przedstawiono trzy nowości „Marius in Minturnae“ „Jabłko niezgody (Zankapfel)“ i „Zbawca duszy“.

Teodor Hozeman, znakomity malarz niemiecki, członek berlińskiej akademii sztuk pięknych i profesor malarstwa, umarł dnia 17 października licząc lat 68. Imię jego stało się popularnem głównie z powodu ilustracji pełnych humoru i prawdy do pamiątek i bajek dla dzieci.

W warszawskim teatrze grają „Niewinnych“ w przedstawieniu tem mieli udział: p. Modrzejewska (Zofia), p. Popiel (Julia), p. Leszczyński (Bolesław), p. Rapacki (ojciec), p. Tatarkiewicz (Alfred). Zdania krytyki warszawskiej o tym dramacie są różne.

W Poznaniu grano komedię p. Sardou „Pocziwi wieśniacy“ — w komedii tej zyskali pochwały pp. Rychter, Nowarski i panna Heneman Przygotowują również słynny dramat „Dwa światy“.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

KRAKÓW.

(Ciąg dalszy).

Dnia 3 kwietnia rozpoczęto dalsze przedstawienia dramatem Sardou „Ojczyzna“.

Jednocześnie Adam Skorupka otrzymawszy fundusze od hr. Fran. Żubińskiego i hr. Jana Zamoyskiego syna (po 300 zlr.) ogłosił konkurs na napisanie najlepszej komedyi lub dramatu, oznaczywszy termin nadesłania prac do d. 1 października 1870 r.

W komedii „Piosnka wujaszka“ wystąpił w kwietniu jako gość komik Natorski, i okazał się biegłym artystą w rolach komiki wyższej.

Więcej uznania zyskał nowo zaangażowany prawdziwie salonowy aktor Ortyński, który dnia 7 kwietnia po raz pierwszy wystąpił w komedjach „Okrężne w Krakowskim“ (Felix) i w „Przysiędze Horacego“ (Horacy). Jako osobliwość można przytoczyć, że jednocześnie grano niebudującą krotofilę odwieczną p. t. „Indyana i Charlemagne“, w której Eker i Borkowska mogli popuścić wodze swemu dobremu humorowi.

Dnia 23 kwietnia odegrano na benefis Wolskiej po raz pierwszy dramat Meilhaca p. t. „Frou-Frou“. Rolę tytułową objęła Hoffmanowa, która umyślnie jeździła do Wiednia, aby widzieć grającą w tej roli p. Kronau, słynną artystkę.

Dobrym nabytkiem był po raz pierwszy d. 21 kwietnia 1870 występujący komik Zamojski w komedii „Polowanie na męża“ w roli Walentego. W roli tej objętej po Rapackim, bardzo korzystnie przedstawił się publiczności.

Od 14 maja 1870 r. występowała Modrzejewska w rolach gościnnych przez cały miesiąc.

Ostatnią reprezentacją tego półroczia dano 5 lipca 1870. Grano komedią Sheridaną: „Szkoła obmowy“, poczem kompania wyjechała do Królestwa do Solca i do Kielec, z wyjątkiem Hoffmanowej, która w d. 14 kwietnia wystąpiła w amatorskim teatrze w Wieliczce, w sztuce „Śluby panięskie“, danej na korzyść Derynga.

Wystąpiła też na scenie krakowskiej dnia 27 sierpnia wspólnie z Modrzejewską w komedjach „Z wielkiej chmury mały deszcz“, „Pójdź tu“ i „Takie one wszystkie“, a to na dochód podupadłego aktora Źródelskiego. Ładnowski ojciec brał udział w przedstawieniu.

Dnia 11 września rozpoczęli artyści kurs zimowy komedią „Damy i huzary“. Nowo zaangażowany młody artysta Wardzyński, ukazał się po pierwszy raz w dramacie Feuileta „Montjoye“. W sztuce tej popisywał się głównie Benda (Montjoye).

Skład trupy był ten sam, co i w lecie. Przybyła tylko panna May, która wystąpiła po raz pierwszy dnia 8 listopada w komedii „Panna mężatka“ w roli Cecylii, którą to rolę odegrała bardzo dobrze. Jednocześnie w komedii „Nie bez przyczyny“ wystąpił aktor Rozejewski, lecz nie miał powodzenia.

Dnia 14 listopada, występowała gościnie Rakiewiczowa w roli „Adrienny Lecouvreur“. Następnie grała Maryę Stuart, Barbarę, Drahomirę, Amelię (Zbójcy).

W tem półroczu wznowił Skorupka operetkę, dając „Żaków“ i „Dziesięć cór“. Jedyną umiejętną przedstawicielką śpiewów, była p. Œwiklińska.

Z końcem roku d. 29 grudnia dano na korzyść rannych francuzów dramat Feuileta: „Miłość ubogiego młodzieńca“.

Rok 1871.

Rozpoczęto go z tymże personażem co w r. z. Przybył tylko początkujący aktor Webersfeld. Od nowego roku pojawiają się w feuilletonie *Czasu* obszernie i wyczerpujące recenzje, które mogą służyć za materiał do historii teatru.

W lutym rozstrzygnięto konkurs teatralny. Sprawozdanie umieszczone w Nr. 30 *Czasu* przedstawia iż było 25 sztuk ubiegających się o nagrodę, z pomiędzy tych uzyskały nagrodę „Epidemia“ i „Pracowici próźniacy“, a zaszczytną wzmianką „Syn gwiazdy“ i „Margraf Gero“, którym atoli zarzucono niesceni-czność. Komisją konkursową tworzyli Benda, Estreicher, Kłobukowski, Józef Kremer, St. Koźmian, Luc. Siemiński, J. Szujski, Stan. Tarnowski, Tad. Wojcechowski — Dyrektor

Skorupka, tudzież ofiarowawcy. Zaproszony do komisji Wł. L. Anczyc, nie przyjął udziału. W ciągu czterech tygodni rozpoznano sztuki i oceniono. Z odrzuconych sztuk, żadna nie dostała się do repertoarów scen polskich; komedią „Pół miliona“, zalecono do grania. Sztuka ta jednak za dyrekcji Skorupki nie była grana, z powodu iż autor jej poróżniony z dyrektorem o drugą swą sztukę: „Wolni strzelcy w Wogezach“, sam cofnął swój utwór z repertoaru, i dopiero udzielił go późniejszej dyrekcji. Nr. 65 i 68 *Czasu* obejmują polemikę o „Pół miliona“, w której dyrektor zarzucił autorowi iż nie miał prawa wycofać sztuki, bo na nią wziął 25 zlr. zaliczki, a różnemi czasy wybrał 800 zlr. tytułem pożyczki.

W kompanii tegorocznej częściej popisywały się dwie Baumanówne z niejakim powodzeniem w rolach drugiego rzędu, tudzież odbywał nowicyat sceniczny aktor Błoński do ról komicznych. Dopiero od d. 6 maja wznowiono personarz zaproszeniem Rapackiego na występy gościnne. Występował w sztukach: „Polowanie na męża“, „Panie kochanku“, „Safandudy“, „Partya pikiety“, „Radcy“, „Hamlet“, „Skąpiec“, „Ulicznik“, „Miód kasztelański“, „Kupiec wenecki“ i „Śluby panięskie“. Po odegraniu tej sztuki d. 4 czerwca, doręczyli mu pp. Łuszczkiewicz, St. Mirecki, Wł. Anczyc, Jerzy Szembek i Maryan Dworski, w imieniu miłośników sceny, pierścień złoty.

Dnia 10 czerwca wystąpił raz ostatni na benefis Bol. Ładnowskiego w tragedii „Król Ryszard II“.

Od dnia 12 czerwca występowała gościnie pani Modrzejewska. Poprzednio grała we Lwowie, gdzie ją przyjmowano z entuzjazmem. W Krakowie bawiła krótko, wystąpiła w sztukach: „Halszka z Ostroga“, „Frou-Frou“, „Dajila“, „Adrienne Lecouvreur“, „Romeo i Julia“, „Dwie wdowy“.

Zakończono porę widowisk letnich krotofilą „Łobzowanie“ i komedią Dumanoira „Zubożały pan“, daną d. 8 lipca 1871. Teatr świecił pustkami.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Nr. porządkowy 16.

TEATR KRAKOWSKI.

W Poniedziałek dnia 1 Listopada 1875 r.

Po raz drugi

Komedia w 5 aktach W. Sardou, tłumaczył R. Morozowicz
artysta dramatyczny:

NOWA FIRMA

(Maison Neuve).

OSOBY:

Renè	—	—	—	—	Pan Szymański.	Komisarz	—	—	—	—	Pan Galasiewicz.
Genevoix	—	—	—	—	Pan Podwyszyński.	Tapicer	—	—	—	—	Pan Kwakiewicz.
Hrabia de Marsille	—	—	—	—	Pan Jankowski	Gość I	—	—	—	—	Pan Recki.
Pontarmè	—	—	—	—	Pan Morozowicz.	Gość II	—	—	—	—	Pan Waleryan.
Laubepin	—	—	—	—	Pan Wojdałowicz.	Grigot	—	—	—	—	Pan Nowak.
Gaudin	—	—	—	—	Pan Ładnowski.	Klara	—	—	—	—	Pani Hoffmann.
Bonnefoy	—	—	—	—	Pan Lidke.	Teodozja	—	—	—	—	Panna Kwiatyńska.
Andrzej	—	—	—	—	Pan Roman.	Bastienne	—	—	—	—	Panna Wojnowska.
Leguepy	—	—	—	—	Pan Słonarski.	Adelina	—	—	—	—	Pani Kwiecińska.
Kacper	—	—	—	—	Pan Glikson.	Gabriela	—	—	—	—	Panna Biron.
Malandoin	—	—	—	—	Pan Janusz.	Pani Leguepy	—	—	—	—	P. Kwiatkowska.
Groomm	—	—	—	—	Panna Sławińska.						

Sekretarz — Goście — Robotnicy — Komisyoner.

Rzecz dzieje się w Paryżu.

CENA MIEJSC. Łoża parterowa lub I^o piętra 6 złr. — Łoża drugiego piętra 4 złr. — Fotel w sześciu pierwszych rzędach 1 złr. 50 cent. — Krzesło 1 złr. — Krzesło do łoży parterowej lub I^o piętra 2 złr. — Krzesło numerowane na Balkonie w pierwszych dwóch rzędach 1 złr., w następnych 80 cent., w dalszych 70 cent. — Parter 60 cent. — Galerya 30 cent.

Kasa otwarta rano od godziny 9 do 12, a po południu od godziny 3 w dniu przedstawienia.

Początek o godzinie siódmej.